Влада – Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України

◆ № 74 (574) ◆ Субота, 24 квітня 1993 року ◆ Ціна 8 крб.

ПОШТОВХ ДО ДОБРОСУСІДСТВА

Учора був останній день перебування парламентської делегації Молдови у Києві. А в четвер, як ми вже повідомляли, її прийняв Голова Верховної Ради України І. Плющ.

На початку зустрічі глава українського парламенту, вітаючи гостей, сказав, що Україна прагне розвивати з Молдовою міцні й різнобічні відносини. А зміцнення міжпарламентських зв'язків може стати поштовхом до подальшого розвитку взаємовідносин в інших сферах.

Продовжуючи розмову, керівник делегації П. Лучінскі розповів про роботу молдовського парламенту щодо прийняття найважливіших для країни законодавчих актів, системи приватизації в Молдові, ситуації в Придністров'ї.

(Закінчення на 5-й стор.).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ПОТРІБНА НОВА ДЕРЖАВНА ПРОГРАМА ЛІКВІДАЦІЇ НАСЛІДКІВ ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ АВАРІЇ

Про це йшла мова на зустрічі Президента України Л. Кравчука з представниками спілки «Чорнобиль». Така програма, наголошував у своєму виступі президент спілки «Чорнобиль» Ю. Андрєєв, яка б реально, ефективно захищала людей — і потерпілих від катастрофи, і всіх, хто живе в Україні.

Своє бачення проблеми висловили на зустрічі представники Міністерства охорони здоров'я, Мінчорнобилю та Міністерства фінансів.

Підбиваючи підсумки зустрічі, Л. Кравчук підкреслив: нова державна програма потрібна, але необхідно в той же час скоригувати існуючі чорнобильські програми, щоб люди вже зараз відчували турботу і підтримку.

7 РОКІВ

минав 26 квітня з дня Чорнобильської аварії

І сьогодні немає, мабуть, у світі людини, яка б не знала цього слова — «Чорнобиль».

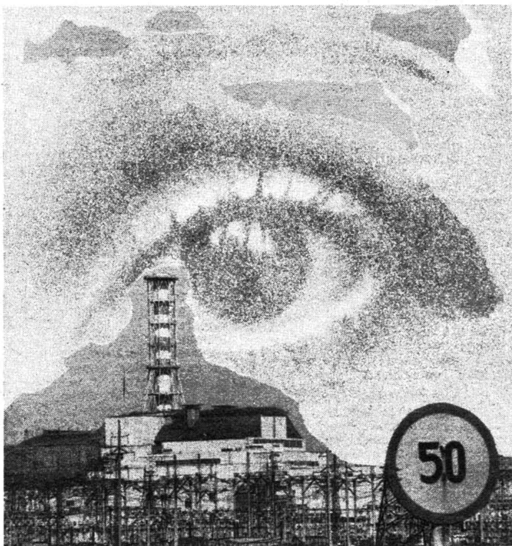
Воно — у своєму загальнолюдському значенні — не перекладається.

Але це — наш біль! Біль, який ми не можемо, не маємо права перекладати на прийдешні покоління.

Ми завинили перед ними. Ми завинили перед світом.

Чи стали ми мудрішими за ці 7 років?

(Матеріали до річниці Чорнобильської катастрофи читайте на 6-й стор.).

Колаж Михайла САЧКА.

ЗАЯВА НАРОДНОЇ РАДИ

Під тиском прокомуністичних сил у Верховній Раді Президія Верховної Ради на чолі з Головою Верховної Ради І. С. Плющем 21 квітня шляхом індивідуального опитування розпочала збирання підписів членів Президії під Постановою «Про Укази Президії Верховної Ради України від 26 і 30 серпня 1991 року «Про Тимчасове припинення діяльності Компартії України» і «Про заборону діяльності Компартії України». Цією Постановою названі Укази Президії Верховної Ради визнаються такими, що втратили чинність.

Офіційною підставою для прийняття Постанови було звернення до Президії 237 народних депутатів України з такою вимогою, а також висновки слідчої групи Генеральної прокуратури України про безпідставність кримінальних звинувачень керівництва Компартії України у підтримці своїми діями державного перевороту 19—21 серпня 1991 року.

Народна Рада вважає таке однозначне тлумачення Президією висновків Прокуратури неправомірним. Процитуємо саму Постанову Прокуратури від 29 січня 1993 року, на яку посилається Президія:

«В тот же день (19.08.91) около 13 часов по указанию Гуренко С. И. эта шифртелеграмма от имени Секретариата ЦК КПУ была отправлена в обкомы и горкомы партии, а также в Крымский реском Компартии Украины для исполнения.

(Закінчення на 4-й стор.)

ЧИ ПАХНЕ НАФТОЮ ПОЇЗДКА?

Це питання найбільше цікавило журналістів — учасників прес-конференції Прем'єр-міністра України Л. Кучми, присвяченої підсумкам дев'ятиденної поїздки нашої урядової делегації по країнах Перської затоки. Відповідаючи на запитання, Л. Кучма пояснив, що ніде, в жодній з держав, які відвідала делегація, питання про поставки нафти не порушувалося, оскільки на сьогодні Україна просто неспроможна завозити її у великій кількості морським шляхом — немає відповідних терміналів. Але про перспективи співробітництва в цьому питанні мова, звичайно, йшла. При цьому Л. Кучма підкреслив, що в європейських країнах до наших проблем ставляться нині з більшим розумінням, ніж, скажімо, в Росії чи Америці. Говорячи про досягнення держав, які відвідала делегація, Прем'єр-міністр назвав їх фантастичними.

Парламентська хроніка

МАЛИМИ СИЛАМИ, АЛЕ ПЛІДНО

Вечірнє засідання 22 квітня

Газові пістолети і балончики скоро зможемо придбати у спеціалізованих магазинах. Адже саме на цьому засіданні Верховна Рада прийняла постанову «Про внесення доповнень до Спеціального порядку набуття права власності громадянами на окремі види майна». (Для найбільш зацікавлених: дозвіл — ліцензія чи сертифікат — на виробництво, ремонт і реалізацію газової зброї будуть видавати на рівні МВС України, а дозвіл на право купівлі і носіння— на рівні РВВС).

Загалом же вечірнє засідання пройшло напрочуд конструктивно, і Верховна Рада розглянула чортову дюжину (13) питань порядку денного, як і було заплановано. Прийнято низку законів і постанов. Зокрема, про внесення змін і доповнень до Закону «Про підвищення соціальних гарантій для трудящих», про спеціальні звання, формений одяг та знаки розрізнення в органах внутрішніх справ України... Схвалено у другому читанні й Закон про аудиторську діяльність. Причому цей Закон не викликав у присутніх практично жодних зауважень. «Ось як треба готувати документи!» — підкреслив Голова Верховної Ради України Іван Плющ. Та, можливо, не лише у якості підготовки документів справа?

Голова парламенту Республіки Молдова П. Лучінскі, з виступу якого почалося вечірнє засідання, наголосивши, що історія залишила нам у спадок низку проблем, закликав розв'язувати їх за Святим Письмом: «Прийдіте, розсудимо разом». Зокрема, спікер сказав, що дуже важливо різнобічно й повно гарантувати права румунів і молдован в Україні та українців у Молдові. Для цього в Молдові «розроблено комплексну програму поступового переведення дошкільних закладів і шкіл на українську мову навчання і виховання дітей у всіх населених пунктах компактного проживання українців. У столиці відкрито українську бібліотеку імені Лесі Українки.

(Закінчення на 2-й стор.).

ЗНОВУ ЦІНИ РВУТЬ СТОП-КРАН

Як повідомили в Міністерстві транспорту, з 25 квітня вчетверо підвищуються діючі нині тарифи на провезення пасажирів і багажу залізничним транспортом (крім приміських перевезень).

Парламентська хроніка

МАЛИМИ СИЛАМИ, АЛЕ ПЛІДНО

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

Заявив П. Лучінскі і про необхідність тільки мирно розв'язувати придністровський конфлікт, відзначивши при цьому конструктивну позицію України, і про потребу розвивати інтеграційні процеси, відновлюючи старі і встановлюючи нові зв'язки. Наприкінці виступу П. Лучінскі запросив І. Плюща відвідати Молдову.

Після цього депутати підбили підсумки закритих засідань. Прийняли постанови парламенту, у яких взяли до відома інформацію міністра машинобудування, ВПК і конверсії В. Антонова про оборонну достатність і конверсію промисловості, інформацію голови робочої депутатської групи з питань ядерного роззброєння Ю. Костенка про стан переговорів між урядовими делегаціями України і Російської Федерації щодо ядерного роззброєння та інформацію першого заступника Голови Верховної Ради України В. Дурдинця про стан переговорів між державними делегаціями України і Російської Федерації щодо Чорноморського флоту.

Після виступу Голови парламенту Республіки Молдова пана Петру Лучінскі лави депутатів помітно поріділи. І на час підрахунку кількість присутніх у залі засідань Верховної Ради України становила, разом з тими, хто сидів у ложах президії та уряду, разом з І. Плющем та В. Дурдинцем, аж... 120 чоловік. Саме голосували за постанову, про яку йдеться на початку матеріалу. Так от, «за» проголосувало... 270 депутатів, «проти» — 1, 49 не голосувало, а всього — 320. Одним словом, присутні плідно попрацювали, приймаючи закони і постанови, незважаючи на необхідність дурити електронну техніку. Загалом же протягом засідання кількість присутніх у залі засідань Верховної Ради України коливалася навколо «контрольної» цифри ±10.

Катерина ВОРОНЕНКО.
Володимир СКАЧКО.

СУСІДИ НАШ ПАРЛАМЕНТ ПОХВАЛИЛИ

І, МАБУТЬ, ВРЕКЛИ. БО ВЧОРА НИМ ЗНОВУ «ЗАМОРОЗИЛО»

Ранкове засідання 23 квітня

Здавалося, після легкої «розминки» біля мікрофонів, якою почалося ранкове засідання, ніщо не віщувало бурі. Тим паче, що після першого читання проект Закону «Про кредитні спілки» переробляйся чотири рази — стільки зауважень і пропозицій надійшло до нього. Та ось підходить до першого мікрофона депутат О. Мороз і пропонує не приймати цей Закон. Чому? Мовляв, майбутні кредитні спілки стануть механізмом для відмивання тіньових грошей. І хоча голова постійної Комісії з питань економічної реформи В. Пилипчук, який доповідав з приводу цього проекту, попросив свого опонента все ж таки аргументувати свою пропозицію, нічого подібного ми так і не почули. «Аргументи» прихильники О. Мороза пред'явили в іншій площині: не проголосували вже за назву і преамбулу майбутнього Закону.

Стало цілком очевидним, що перед кредитними спілками нашої держави цього дня буде запалено червоне світло.

І ще один цікавий штрих. Коли дійшло до поіменного голосування: чи продовжувати обговорення вже згаданого проекту, то проти цього висловилося лише 15 депутатів. Але потрібної більшості голосів ця пропозиція так і не «зібрала». Бо 89 депутатів, зареєстрованих у залі, просто не голосували.

Правда, після цього головуючий Іван Плющ поставив на поіменне голосування пропозицію, сформульовану трохи по-іншому: хто за те, щоб зняти проект цього Закону з обговорення. «За» проголосували тільки 72 народних обранці, а 106 знову залишилися «в тіні», тобто, не брали участі в голосуванні. Таким чином В. Пилипчук вдруге повернувся на трибуну. Але буквально на хвилину, до тих пір, заки депутати не натиснули на кнопки...

Відкриваючи ранкове засідання, Іван Плющ зауважив: «Учора парламентарії Молдови відзначили високу продуктивність нашого парламенту. Вони бачили, як ми за годину чи за більш проголосували п'ять документів». Але видко врекли наші південні сусіди. Бо українським парламентом (уже вкотре!) «заморозило».

Чи надовго?

Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ.

Інтерв'ю в кулуарах

Маркіян ЧУЧУК, Івано-Франківська область:

— Я вважаю, Микола Косів мав слушність: не можна створення кредитних спілок переводити у площину політичних суперечок. Репліка Олександра Мороза, буцімто створювати такі структури зарано, бо вони перетворяться на джерело «відмивання тіньових ґрошей», на мій погляд, абсолютно не аргументована. Це нормальний документ, який регламентує порядок взаємного фінансування громадян України. І насамперед він розрахований на фізичних осіб, неспроможних сьогодні купити за півмільйона меблі, телевізор, холодильник — елементарні речі.

Віктор ШИШКІН, Кіровоградська область:

— Я переконаний, що такі взаємовідносини, які передбачає проект Закону про кредитні спілки, мають бути врегульовані. Концептуально мене проект задовольняє. Якщо земля стане товаром, то не варто драматизувати, як це роблять соціалісти, що вона стане заставою. Це питання стосується проблеми власності, тому й сприймається неоднозначно.

«МИ ПРИЙШЛИ НЕ ДЛЯ ТОГО, ЩОБ ЗДАВАТИСЯ»

Діалог головного редактора «Голосу України» Сергія Правденка з Прем'єр-міністром Леонідом Кучмою

— Леоніде Даниловичу, у кожної людини, яка працює, мабуть, є свій ідеал підприємства, заводу. Я ось уявляю наше промислове підприємство так. Більшість або навіть увесь трудовий колектив є його співвласником, володіє контрольним пакетом акцій. Ясна річ, колектив в одну, п'ять, десять, сорок тисяч чоловік підприємством керувати не може. Він обирає найрозумніших зі свого середовища, раду акціонерів. А вже ця рада наймає директорську (менеджерську) команду й ставить перед нею стратегічне завдання, на який рівень вона має вивести дане виробництво, чого досягти в соціальній сфері. Коли щось не так — рада акціонерів поновлює виконавчі структури. А який ваш ідеал?

— У перспективі — згодний: господар має найняти керуючого. А коли він справді господар, то він ніколи не візьме по блату. Тільки за діловими якостями. Візьме ту людину, в якої є мізки і яка справді забезпечить прибуток.

— Господар у вашому розумінні колектив чи... Я кажу про колективну оренду з викупом як хорошу дорогу до приватизації. Це, думаю, соціально м'який і зрозумілий для нашого народу шлях. Який не відбирає у кваліфікованого робітника права й можливості бути працюючим власником...

— Так, я цю ідею підтримую. Вона справді має бути закладена. Але з урахуванням того, що один трудиться на потужному підприємстві з дорогими основними фондами, а другий, як то кажуть, в шарашкіній конторі, в канцелярії якійсь, де основних фондів — кіт наплакав.

— Ви знайомі з чеським досвідом приватизації?

— Ні.

— Він цікавий. Наша газета опублікувала три статті про нього. Чехи виставляють на аукціон підприємство, і коли надто багато охочих вкласти в нього свої приватизаційні папери, держава знімає підприємство з аукціону й підвищує ціну. Якщо мало охочих, вона теж знімає і знижує ціну. Таким чином, по суті, через ринок знаходять і оптимальну ціну, і механізм приватизації.

— Я за аукціонний продаж у принципі. Але для захисту інтересів трудового колективу механізм якийсь має бути вироблений. А от просто передати все колективові — це означає обійти надто багатьох із невиробничої сфери. Отже, ми з вами поділяємо саму ідею, а механізм має бути відпрацьований. Бо сьогодні оголоси: кожний, хто працює, — вже акціонер — і нічого від цього не зміниться.

Істотні ж переміни добре видно особливо на невеликих підприємствах. Там помітні здібності кожного. Скажімо, сьогодні в колгоспах, де відбулося паювання, вже не хочуть бачити у своєму складі ледарів і п'яниць. І тут, як я переконався в поїздці по господарствах, дуже багато залежить від голів.

— У нашій приватизації відбуваються дивні речі. Десь оголошують про продаж підприємства з аукціону, десь ще якісь спроби, діють якісь сили. Що стоїть за цим? Чи є у нас певна стратегія приватизації?

— У мене таке враження, що Кабінет міністрів узагалі стоїть осторонь цього процесу. По-перше, Фонд держмайна Кабінетові не підпорядкований. Він — у підпорядкуванні ВР. Вважаю, все управління майном має бути у виконавчої влади.

— Чи не здається вам, що аукціони — це легалізація тіньових капіталів? І погані тим, що можуть призвести до соціального вибуху, протистояння?

— У мене з цього приводу інші думки. Вважаю, що треба декретом закріпити, легалізувати аукціонний продаж. І оголосити амністію всім тіньовикам. Тоді вони стануть керовані і працюватимуть на державу, а не проти неї.

— Як же знайти ту межу, щоб і інтереси трудових колективів не постраждали, і ті, хто може вкласти кошти в підприємства, зробили це?

— Трудовий колектив, якщо прийде туди справжній господар і почне працювати, думати про майбутнє виробництва, тільки спасибі за це скаже. А як знайти межу, не протиставити інтереси, давайте думати разом — і виконавча і законодавча влада, щоб не популізм нас вів, а доцільність.

— Головне завдання, мабуть, не нове: подолати відчуження працівників від засобів виробництва.

— Це головне, звичайно. Але не рік і не два його доведеться долати.

— Однак у нас є у багатьох депутатів і ідеалістичний підхід: продамо, мовляв, усе приватникові, за рік-два все приватизуємо, а далі — пречудове життя.

— Це ідилія. Маніловщина. Навіть у країнах з ринковими умовами окремі великі галузі по 10—15 років приватизувалися. Більше того, зарубіжні рецепти ринкових моделей переходу до ринку нам не підходять. Вони забули, скільки часу самі шліфували ринок.

— Ви ще вчора — директор величезного підприємства. Як ставитесь до нинішнього директорського корпусу і корпусу голів на селі? У мене, наприклад, дещо негативне ставлення. Бо директори підприємств, що видобувають сировину, а за ними металурги та інші часто нині творять що завгодно. Вони вважають себе великими менеджерами. Торгує сировиною за кордоном і вже думає, що він великий бізнесмен. За прокат, труби своєму колективові «відиків», мануфактури накупив — і просто як батько рідний, а про розвиток виробництва не думає. І урядові виставляє претензію: дай кредити, держзамовлення, забезпеч економічні зв'язки. Тобто психологія та сама: ходити в кабінети уряду і вибивати. А що сам у цих умовах може і повинен перебудувати, про те думає мало. Я тому про це питаю, що у плані дій уряду передбачені контракти з директорами. Чи не консервація це старих директорських кадрів? Тих директорів, котрі виконують роль диспетчерів на своєму заводі й іншої ролі не знають? А може, шлях оренди з викупом, шлях приватизації, ради акціонерів і наймання ними директорів дасть змогу знизу природно зміцнювати директорський корпус?

— Звичайно, нові сили, нові люди тут потрібні. Вони є, їх треба висувати. Але у принципі я спираюсь і спиратимусь на директорський корпус, оскільки нині іншої сили нема. Я з багатьма зустрічався. Якщо з одним директором просто не хочеться сидіти поруч, то інший — талановита людина.

— Так талановитих трудові колективи і залишать. Знаю, скажімо, в Харкові блискучого директора. Він давно мені казав: «Мрію, щоб колектив був власником, а мене наймав».

— Так, серед машинобудівників багато талановитих людей, талановитих керівників. Знаєте, вони менше галасують. Працюють. А ситуація в них найтяжча.

— Однак частина директорів тільки тим і зайнята, що вимагає від уряду чітких зв'язків та їх непорушності. Тобто він був зв'язаний з російськими заводами і вимагає, щоб усе так і було. І відправляє продукцію в СНД, не маючи ні договору, ні попередньої оплати. А в Росії, в її уряді, кажуть: ви ж самі відправили продукцію банкрутам, чого ж ви хочете? З них і питайте. А до нас у редакцію продовжують надходити протести від директорів: зажадайте через газету від Кабінету міністрів зняти попередню оплату. Що, відправляти банкрутам? Хіба це краще?

— Ініціює це та частина директорського корпусу, котра сама працювати не хоче або не вміє.

— А якими заходами тут можна виправити ситуацію?

— Не будемо укладати контракти з такими керівниками. Кампанію з контрактами треба провести так, щоб це була не кампанійщина, не формальність.

— Тобто спробувати впливати зверху, поки не дозріли знизу?

— Знизу важко. Колективи задушені. Усі бояться майбутнього безробіття. На директора рота розкриєш — завтра опинишся за парканом. А з другого боку, такий директор не розуміє, що чим гірше працює колектив, тим більше людей, зрештою, опиняться за парканом.

— Усе-таки колектив-власник краще підбере директора, аніж будь-яке міністерство.

— Мабуть. Ті ж металур-

(Закінчення на 3-й стор.).

«МИ ПРИЙШЛИ НЕ ДЛЯ ТОГО, ЩОБ ЗДАВАТИСЯ»

(Закінчення. Початок на 2-й стор.).

ги пропонують прискорити акціонування підприємств.

— І це за їхніх дорогих та зношених основних фондів.

— Так. Тому треба якомога швидше знімати вето з Декрету про приватизацію. Це не зверху треба починати, а знизу. Але кроки потрібні виважені. Пам'ятаєте, ми міністерства — скорочували. Виявилося, величезна дурниця. Тому що в принципі ми в системі нічого не змінили, а міністерства, комітети лише змінили вивіски на корпорації, концерни і втратили управління підприємствами. Зміни мають іти еволюційним шляхом. Прийшов час акціонування, акціонерних підприємств. Вони вийдуть зі складу міністерств. Міністерства мають поступово відмирати, всихати. Але повинна залишитися та їхня частина, що буде займатися стратегією. Вона потрібна. Тому що, скажімо, житло будуємо, а рам та дверей не робимо. Комусь це невигідно. І нестикування пішло. А в господарстві все має бути ув'язано, продумано так, щоб було вигідно, щоб ланка з ланцюга не випадала.

Що ж стосується колгоспів, то я категорично проти їх розгону. Хоча й сам багато разів говорив і повторюю: у тому вигляді, в якому вони існують, — це кріпосне право. Я зустрічався з фермером, він каже: дайте нам землю не в різних місцях, а разом, і ми об'єднаємося, лише на зовсім іншій основі. Фермери виступають за податок на землю. І правильно. Треба й фермерів підтримувати, і колгоспи. А люди зроблять свій вибір.

— Хочу запитати ще про одне. У нас якийсь жахливий і по-моєму дуже штучний курс купона відносно долара, будь-якої ВКВ. Цей курс не відповідає реаліям ні ринку, ні базару. Звідки ж він узявся? Чим його можна пояснити? Як на мене, то це якась штучна акція і стосовно нас, і стосовно Росії.

— Згоден з цим. Курс — штучний. Очевидно, є потойбічні сили і всередині країни, і за нашими межами. Вони шліфують наживку, аби тут її ковтали.

— Тобто, очевидно, є надто багато сил у високорозвинених країнах, що хочуть перетворити простори колишнього СРСР на дешеву сировинну базу?

— Так. Пам'ятаєте, що на початку перебудови всі демократи говорили й навіть кричали про те, що комуністи й керівництво колишнього Союзу розпродують сировину?

— Ми робимо те ж саме.

— У багато разів більше. Ось коли наступне покоління прийде й подивиться, що за цей час зробили ми, по-моєму, від цього всім стане зле. Я говорив недавно на прес-конференції, що нам мають повернути хоча б дещицю в доларах, хоча б у вигляді безпроцентних кредитів. Це було б часткове відшкодування за те, що за цей час вивезено, грубо кажучи, «на дурняк». На жаль, це триває.

— Чим же викликана, на Вашу думку, певна незграбність Кабінету міністрів та міністерств саме у зовнішньоекономічній діяльності? Я багато разів їздив з Президентом і бачив, що укладаються протоколи намірів, потім непогані договори, а затим це десь тоне в надрах апарату. А коли через два-три місяці цікавишся, чи працює той чи інший договір — виявляється, ні. Чому? Як примусити цей механізм працювати? Адже на нас просто махнуть рукою як на партнерів ненадійних.

— Професіоналізму у нас немає. Тому що ми цим ніколи практично не займалися. Усе було зосереджено в Москві. Друге — немає зацікавленості апарату чиновників, а третє — відповідальність втратили зовсім. Буває, пишеш резолюцію «пропрацювати», «доповісти» і «внести» якісь пропозиції. Якщо сам не нагадаєш, собі до блокнота не запишеш — довго чекатимеш виконання. На Заході неретельний чиновник вилетить, аж загуде. А я як Прем'єр-міністр не можу вигнати за ці стіни заступника міністра, який не тягне воза. Тому що згідно з застарілим законом я маю запропонувати йому інше місце, а коли він не захоче, то починається бозна-що...

— Отже, негайно потрібні закони про Кабінет міністрів, про державну службу.

— Аякже. Крім того, зараз бути державним чиновником зовсім непрестижно. Гроші малі. Тому мало й таких, хто Вітчизні служить. Більше — собі. Звідси й різні зловживання. Їх штовхає на це і критика: мовляв, ледарі. А коли проаналізувати, то чиновницький апарат в будь-якій країні оплачується високо і його поважають. І численний. У міністерстві економіки Франції — сім тисяч чоловік. А ми все ніяк не усвідомимо, що управляти не 4—5 відсотками економіки України, як це було за Союзу, а всією країною, всією економікою. Вважаємо, що лише давай міністра типу дядька Василя з кием — і більше нікого не треба. А міністерство — це ж мозковий центр.

— Зараз Ви розглядаєте, коли не помиляюся, централізоване керівництво як засіб стабілізації економіки. Вам не здається, що це вже було і що не треба йти цим шляхом, що не можна в одну річку вступити двічі?

— Не здається. Ми не входимо в старе річище. Такі завдання не ставили і ставити не будемо. Це нереально, неможливо і, найголовніше, дуже шкідливо. Сьогодні ми про що говоримо? Про те, що директор будь-якого державного підприємства є керуючим від імені держави. А держава має його наймати і з нього вимагати. У 1991—1992 роках вимогливість зникла, цю систему розвалили і тепер кожен: що хочу, те й роблю. Не в інтересах держави. У крайньому разі працює в інтересах лише свого підприємства. А це дуже страшно. Інтереси підприємства й інтереси держави стали розбалансовані. Але є державні договори, вони є в усьому світі і вони контролюються державою. Тому має бути загальнодержавна програма, тобто певна частина зусиль підприємства підпорядкована їй, а в решту держава не втручається. Однак ця частина має бути. Для того, щоб управляти, треба все це мати, чітко знати, на що можна розраховувати, бачити й те, що з кожного підприємства надійде до бюджету. А поки замість такої роботи з урядом до нього ставляться за відомим японським принципом, коли у вестибюлі виставляється макет керуючого, а ті, хто має бажання, його б'ють. Тому моя думка така: якщо ми не будемо в одній запряжці, а будемо лебедем, раком та щукою, то стане ще гірше. І депутатам, і директорам треба співробітничати з урядом, тобто пропонувати і реалізовувати те, що корисно для держави, для пожвавлення економіки, а не виступати від імені галузей, підприємств як претенденти на ту чи іншу частину бюджетного пирога, що зменшується.

— У нас галузеві міністерства займаються приватизацією підприємств. Але ж вони собі не вороги, вони розуміють, чим більше буде приватизованих, то більшою мірою міністерству доведеться змінювати свої функції.

— Це вже не зовсім так. Приватизацією займається Фонд майна. І є розбіжності між міністерствами і Фондом, Фонд не запитує у міністерств, він сам визначає, що приватизувати. А тому сьогодні результати роботи у нього — нульові...

— Мені здається, нам не вистачає ясності в приватизації. Ми недостатньо роз'яснюємо народу, яка є програма і як вона виконується, якими методами.

— Згоден. Це й мені докір. Люди, котрі зі мною працюють, не збиралися бути прем'єрами, віце-прем'єрами, міністрами. У нас не вистачає кваліфікованих кадрів, особливо економістів, особливо в галузі макроекономіки. Ось Віктора Пинзеника багато хто критикує, але він тямуща, талановита людина. Але таких мало. Ми робимо помилки. Адже вперше зайнялися серйозними програмами. А люди справді часто не знають, чим ми займаємося сьогодні. А найголовніше, чим ми будемо займатися завтра, через тиждень, місяць, рік. Стратегія має бути. Має бути мета. Ми бачимо свої недоліки. У міру сил наших виправляємо, але нам потрібні співробітництво й допомога усіх здорових сил суспільства.

— У нас економіка розгорнута в бік сировинних галузей. Багато виймаємо з землі, переробляємо. А на виході, на жаль, маємо не особливо багато. Що можна зробити за наших умов, чи намічаються якісь тенденції?

— Структурна перебудова економіки — величезне завдання. Ми взялися його розв'язувати. Проблем багато. Деякі підприємства треба дійсно зачиняти або різко перепрофілювати. І паралельно турбуватися про створення нових робочих місць. Взаємопов'язати цей процес буде дуже складно.

— Мені здається, ми забули досвід раднаргоспів, який зараз знадобився б. Адже саме вони й старалися виробляти в даному регіоні те, що є доцільним, а що невигідно робити на місці — купували. Уникали зв'язків заради зв'язків.

— Треба дати дорогу експертам зі структурної перебудови промисловості. Ми зараз розробляємо цілий ряд програм, найголовніше — з енергозберігаючих технологій та ресурсозбережних. У нас серйозно ніхто цим не займався.

— Тобто можна сказати, що уряд практично зайнявся структурною перебудовою економіки?

— Так. Розробкою таких програм.

— Ви перший на всю країну сказали про мафію і корупцію...

— Ось цей процес йде, а інші — ні.

— І невпинно йде. Тому що там задіяні потужні особисті інтереси. Чи не здається Вам, що прийшов час виділити службу боротьби з організованою злочинністю в окрему структуру. Скажімо, створити Національне бюро боротьби з мафією та корупцією. Щоб працівники цього бюро на місцях не підлягали нікому. Не залежали від жодної з місцевих влад ні в чому. А бюро підлягало б напряму чи Прем'єру, чи Президенту. Я маю на увазі створити службу навіть не на чолі з генералами, а на чолі з досвідченими і честолюбними, ще молодими та енергійними майорами й підполковниками. Досвід вони мають. Ось і нехай зароблять генеральські зірки, розкриваючи великі справи.

— Переконаний, що це питання назріло. Національне бюро створювати треба. Люди можуть зрозуміти помилки уряду, Верховної Ради, Президента, але вони не хочуть, і правильно, миритися з розгулом злочинності, з корупцією. Частину людей до цього бюро треба взяти з СБ та 6-го управління МВС, але й за цими структурами залишити завдання боротися з мафією та корупцією, діяти паралельно.

— Мабуть, потрібні саме паралельні потужні структури, щоб вони один одного теж перекривали.

— Практичний досвід подібної роботи у світі існує. Наприклад, є у США федеральні структури, не залежні від місцевих органів.

— А тепер, коли дозволите, інша тема. Не можу її не зачепити. Адже попереду 9 травня, а Ви народилися до війни. Що для Вас означає цей день?

— Справді, я пам'ятаю війну. Для мене цей день — світле свято, найкращий день весни незалежно від погоди. Цього дня наші батьки перемогли фашизм і перестали гинути на війні. Користуючись нагодою, хочу передати через газету уклін ветеранам. Нехай вибачать вони нам за те, що ми так мало для них можемо зробити, одержавши нелегку спадщину в управлінні державою.

— І останнє запитання. Можливо, дещо містичне. Чи не здається Вам, що Бог покарав слов'ян? Особливо східних. Ми опинилися в XX столітті в жахливому становищі. Думаю, за що? Починаю перебирати в пам'яті. Де ще, окрім Російської імперії, з 60-х років минулого століття полювали за царями, де ще оголошували вбивство благом? І закінчили полювання в 1918-му, розстрілявши дітей. І, що дивно, інтелігенція йшла в убивці. А затим ми дружно взялися проповідувати безбожність, атеїзм. Чи не від того опинилися там, де опинились. Адже ми не ледарі. Адже і українці, і росіяни, й інші, хто емігрував десятки років тому, посідають гідне місце в тих суспільствах, в тих країнах. Та й не дурніші ми за інших. Мимоволі починаєш думати про спокутування гріха вбивства, безбожності. І соціальний експеримент з побудови світлого майбутнього сприймаєш як кару Божу.

— Перетинаєш кордон й одразу ж — інший світ, інша психологія. Там теж зараз у багатьох країнах важко. Але кожен прагне наздогнати того, хто краще живе. А у нас психологія: у сусіда корова здохла — дрібниця, а приємно. За 70 років у нас виховали страх і заздрість. Страх подолали, а заздрість досі залишилася. Це нам дуже заважає.

Нещодавно звернув увагу — в Західній Україні, в Закарпатті живуть багато краще. Будують прекрасні будинки, побут багатший. А чому? Та тому, що не 70 років будували «світле майбутнє», а дещо менше.

— Уряд має намір вистояти і вести свою політику?

— Ми прийшли не для того, щоб здаватися. Позиція наша відома. Сьогодні тих повноважень, що вони є в уряду, не досить. Треба не лише писати декрети, а й мати силу та владу проводити їх у життя. Тому, коли нас зрозуміють правильно, ми будемо з задоволенням працювати. Якщо є хтось охочий і він має свіжі думки — приходьте. Ми завжди підтримаємо розумних і сміливих людей.

— Дякую за бесіду.

АДВОКАТИ ЗАХИЩАЮТЬСЯ

Президент спілки адвокатів України В. Медведчук звернувся до Президента України Л. Кравчука з листом, у якому, роз'яснюючи причини всеукраїнського страйку адвокатів, що триває з 5 квітня ц. р., висловив гостру тривогу з приводу фактичного руйнування інституту адвокатури в нашій державі.

Страйкуючі адвокати вимагають створення економічних передумов загальної доступності юридичної допомоги населенню, вжиття ефективних застережних заходів з тим, щоб до юридичної практики не допускалися фахівці сумнівної кваліфікації, а захист прав громадян не перетворювався на джерело збагачення підприємницьких структур.

У своєму листі В. Медведчук, зокрема, зазначає, що до проблем адвокатів з розумінням ставляться сьогодні і їх колеги — судді, прокурори, слідчі...

НЕМА ПРІОРИТЕТІВ, ТОМУ Й СЛАБКІ

Про характер обговорення воєнної доктрини в парламентському залі сказали:

Валерій Ізмалков (Запорізька область):

— Для того, щоб приймати такий документ, як воєнна доктрина, треба визначитися в головних моментах загальної політики держави. У нас взагалі немає пріоритетів держави: куди ми йдемо, що робитимемо, куди підуть наші основні кошти, зусилля. Адже військова політика — це тільки частина загальної політики. Але в принципі доктрина нормальна. Просто нам ніколи не треба створювати ситуацію вибору, наприклад: незалежність або обороноздатність чи заможність або без'ядерність. Треба розуміти, що коли Україна буде ядерною, то на це підуть основні кошти держави. Але сьогодні ж не сталінські часи, коли можна тупнути ногою і кинути 40 відсотків бюджету на оборону в мирний час. Тож підсумок голосування по доктрині закономірний.

Іван Макар (Львівська область):

— Ці засідання не варто було робити закритими, але вони такими були, тому говорити про події на них некоректно. А щодо загальної позиції України у військовій політиці, то моє ставлення до неї вкрай негативне. Я обурений безхребетною політикою — і військовою, і зовнішньою, нашого Президента й уряду. У світі рахуються з сильними, а ми зайняли позицію слабкої держави, коли не врахований величезний промисловий, військовий, технічний потенціал України. Якби ми це все показали, засвідчили свою здатність його захистити і владно ним розпоряджатися, то з нами пішли б на співпрацю країни, спроможні вкласти капітали в нашу промисловість, в оборонну також. Хто хоче бути сильним, той ним і буде, хто не хоче — той залишиться слабким, і на ньому «їздитимуть» інші.

Записав
Володимир СКАЧКО.

ЗАЯВА НАРОДНОЇ РАДИ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

Содержание текста этой шифртелеграммы свидетельствует о том, что ее составители оказали в этот период полную моральную и политическую поддержку ГКЧП в Москве и дали указания о мерах, направленных на обеспечение благоприятного исхода деятельности незаконно созданных структур.

Вопреки требованиям ст. 71 Конституции Украинской ССР, принятой в ноябре 1990 года и установившей приоритетность законов Украины над законами СССР, в шифртелеграмме потребовали от органов, кому она адресовалась, руководствоваться только законами СССР и документами, издаваемыми ГКЧП».

Можна дискутувати, якого звинувачення — кримінального чи некримінального заслуговує керівництво Компартії України, але численні документи, зібрані по цілій Україні, переконливо свідчать про ділянну підтримку керівними ланками КПУ московського ГКЧП.

З пам'яті нашого народу не стерти і тих чорних сторінок історії КПРС — КПУ, коли під прапором цієї партії, іменем цієї партії, силами цієї партії мільйони наших громадян робилися невинними жертвами злочинних комуністичних ідей. Це жертви громадянської війни, розв'язаної більшовиками в Україні, жертви колективізації і розкуркулення, жертви голодомору 33-го, жертви червоного чекістського терору, жертви насильницького вивезення мирного населення із Західної України та Криму. З пам'яті народу не стерти духовного геноциду, якого зазнала Україна протягом сімох десятиріч будівництва комунізму. Не стерти з нашої пам'яті магаданських, соловецьких, мордовських, пермських політичних концтаборів. Комуністичне суспільство було жахливою тюрмою народів, де вільно дозволялося тільки прославляти керівників ленінської партії. Облудна теорія комуністичного інтернаціоналізму призвела до страшного пограбування наших національних багатств, нищення нашої природи і культури. А захоплення вчорашньою комуністичною номенклатурою всіх ключових посад і господарських важелів у незалежній Українській державі стало причиною остаточного її розграбування.

Все це спонукає нас, членів Народної Ради, розцінити Постанову Президії як глум над честю нашого народу, як злочин перед цивілізованим людством.

Неприпустимим є і грубе нехтування Президією Верховної Ради діючої Конституції України — адже перегляд Указів Президії, згідно зі ст. 106 Конституції, не входить до компетенції Президії. З огляду на це, Народна Рада виражає недовіру тим членам Президії Верховної Ради України, які поставили підписи під цією Постановою.

Народна Рада вимагає винесення питання про діяльність Компартії України як питання загальнодержавного значення на всенародний референдум.

Голова Народної Ради Іван ЗАЄЦЬ.

м. Київ
22 квітня 1993 року

ПОЗИЦІЯ ШЕСТИ ЧЛЕНІВ ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Президією Верховної Ради України підготовлено для прийняття проект Постанови «Про Укази Президії Верховної Ради України від 26 і 30 серпня 1991 року «Про тимчасове припинення діяльності Компартії України» і «Про заборону діяльності Компартії України». Заявляємо, що прийняття Постанови Президією порушує статтю 106 Конституції України, відповідно до якої Президія Верховної Ради України не має повноважень відміняти Укази, прийняти які вона мала право у 1991 році до введення інституту Президента.

Члени Президії: ВІЦЯК П. І., КИСЛИЙ П. С., ПАВЛИЧКО Д. В., ПИЛИПЧУК В. М., ТАНЮК Л. С., ЯВОРІВСЬКИЙ В. О.

2. ПОДОРОЖ У КАЗКУ

Щось новеньке

Звичайно, з Каїром треба знайомитись не через вікно туристичного автобуса. Я щиро позаздрив тим туристам, які літатимуть до єгипетської столиці і матимуть можливість зайти у мертве місто, постояти біля мертвого палацу, пройтися вузенькими кварталами старого міста, посидіти на березі Нілу. Вже не згадую численні музеї, палаци, мечеті і християнські церкви, яких тут, до речі, багато, та відомі східні базари з дешевими екзотичними фруктами.

Але найбільша цінність єгипетської столиці — піраміди, які стоять одразу за містом, у Лівійській пустелі. Скільки б ми не читали і не чули про це чудо світу, дійсність перевершує будь-яку уяву. Важко підібрати слова, щоб передати почуття, які охоплюють від дотику до цих неймовірних витворів рук людських. Піраміди Хеопса і Хефрена розташовані поруч, і навколо них завжди безліч туристів з усього світу. І ще привертають увагу поліцейські, які несуть патрулювання на... верблюдах.

...Ми шикуємось один за одним і, зігнувшись, йдемо по вузькому проходу до центру піраміди Хеопса, де знаходиться усипальниця. І лише з ній можна випростатися, але вільно дихнути неможливо: не вистачає повітря. Хоча усипальниця доволі простора. Подивилися ми і на гранітний саркофаг, який встановлено біля дальньої стіни.

А потім нам запропонували оглянути найдревніший пам'ятник Єгипту — монолітну скульптуру Сфінкса, який лежить за 300 метрів від пірамід. Про враження від картини, що відкривається, писати просто зайве...

...Пізно ввечері разом із першими пасажирами, які летіли із Каїру, ми повернулися у Бориспіль.

— Переконаний, що ця авіалінія найближчим часом буде завантажена на сто процентів, — сказав мені в інтерв'ю генеральний директор об'єднання цивільної авіації «Авіалінії України» Л. Погрібняк.— Нам важко прориватися без досвіду на світові лінії, але ми це робимо. Зараз наші літаки здійснюють рейси у 15 міст Західної Європи, Близького Сходу, Азії. Ведемо переговори про відкриття постійної авіалінії до Індії та Китаю. Намагаємося доводити обслуговування на наших літаках до світових стандартів. Ось дивіться: начебто дрібничка — посуд для обіду, серветки мають українську символіку, а пасажири все це помітили.

На підтвердження слів Леоніда Васильовича можу сказати, що одна з єгипетських туристичних фірм вже готова перевозити українських туристів новим рейсом до Єгипту. Там їм запропонують оглянути казковий Каїр, відпочити на морі в Олександрії і придбати дешеві речі у Порт-Саїді. Що ж, ми відкриваємо світ вже не з підручників географії і передачі «Клуб мандрівників». Та й світ відкриє для себе Україну. Завдяки «Авіалініям України» теж.

Олександр БІЛИК.

На знімку: будови Каїру.
Фото Григорія КУБЛАНОВА.

Крісло для гостя

ДОПОМОГТИ БЛИЖНЬОМУ

У Подільському районі на початку цього року створено перший у столиці територіальний центр соціального захисту, допомоги й обслуговування інвалідів, одиноких престарілих та малозабезпечених громадян. Його директором стала Людмила Іванівна Парубець, яка одночасно працює заступником глави районної держадміністрації. Сьогодні вона наш гість.

— Людмило Іванівно, мабуть, не варто запитувати про мету створення центру, бо все сказано у його назві, а от що він собою являє, розкажіть, будь ласка.

— Ще у 1985 році на Подолі була створена спеціалізована експериментальна служба допомоги одиноким престарілим людям. Згодом з'ясувалося, що державна допомога потрібна не тільки їм, а й інвалідам, хворим, ліквідаторам наслідків аварії на ЧАЕС. На обліку у відділі соціального захисту населення зараз понад 25 тисяч чоловік.

Наш центр організував надомне обслуговування людей похилого віку та інвалідів, вирішуємо питання працевлаштування людей, надаємо матеріальну допомогу малозабезпеченим і багатодітним сім'ям. Встановили ми й контроль за розподілом гуманітарної допомоги.

— Тобто ви об'єднали під одним дахом всіх людей, які потребують допомоги.

— Саме так. У перспективі при центрі відкриємо дієтичну їдальню, майстерні, де люди зможуть виготовити необхідні для себе речі, а то й просто заробити якісь гроші, спеціалізований магазин, де б можна придбати хоча й поношений, але дешевий одяг. Для престарілих людей виділили два будинки — на Юрківській, 34-Б та Ярославській, 8, де після капремонту розмістимо комплекс медично-соціальних та побутових послуг. Все це об'єднано комплексною програмою «Турбота», до виконання якої підключилися майже всі підприємства і організації району.

— Мабуть, тут не обійтися без допомоги спонсорів!

— Значну матеріальну допомогу центру надає державна акціонерна судноплавна компанія «Укррічфлот». Вдячні ми і асоціації ділового співробітництва «Поділ», науково-виробничому об'єднанню «Техінформкомплекс». Цей перелік можна продовжити.

— До речі, зараз у Києві з'явилися афіші благодійного дня пам'яті «Біль Чорнобиля», де перелічуються ці спонсори...

— І не тільки вони. Разом з Комітетом мистецтв Київської міської держадміністрації і фірмою «Київкіно» ми вирішили 26 квітня зібрати в кінотеатрі «Жовтень» учасників ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС. Вручимо їм подарунки, покажемо кінофільм «Поки ще живемо». На зустріч із чорнобильцями прийдуть настоятель Свято-Іллінської православної церкви, хор студентів Київської Духовної Семінарії і Академії, кінорежисер Георгій Шкляревський, народна артистка України Раїса Недашківська та заслужений артист Валерій Петренко, автор і виконавець пісень Ігор Жук.

Такі вечори ми проводили й для воїнів-афганців, на 8 Березня та на честь Дня захисників Батьківщини. Знаю, який емоційний заряд несуть такі заходи. А 26 квітня ми ще організуємо видачу ліків, торгівлю, роботу консультативного центру. Переконана, люди будуть задоволені.

— Людмило Іванівно, де знаходите час для такої копіткої роботи?

— Краще не питайте...

Олександр ВОЛОДИМИРОВ.

НОВИНИ ФУТБОЛУ

Як відомо, 27 квітня в Одесі пройде товариський матч національних збірних України та Ізраїлю. Сьогодні на базі ФК «Чорноморець» зберуться гравці нашої національної команди. Її тренери Олег Базилевич (головний), Микола Павлов та Леонід Ткаченко викликали: воротарів — Ковтуна («Динамо», Київ), Помазуна («Металіст», Харків), Тяпушкіна («Нива», Тернопіль); польових гравців — Топчієва, Ковальця, Леоненка (усі — «Динамо», Київ), Дірявку, Беженара, Яковенка, Михайленка, Похлєбаєва, Полуніна, Коновалова (усі — «Дніпро», Дніпропетровськ), Кандаурова («Металіст», Харків), Мущинку («Металург», Запоріжжя), Гайдаша («Таврія», Сімферополь), Павлова («Шахтар», Донецьк), Дем'янчука («Нива», Тернопіль).

КУБОК КУБКІВ. 1/2 фіналу. «Антверпен» (Бельгія) — «Спартак» (Москва, Росія) — 3:1. Голи: Чернятинські (37), Яковлевич (66), Ленхофф (80, з пенальті) — у господарів; Радченко (20) — у гостей. На 79-й хвилині вилучено з поля Онопка («Спартак»). Результат першого матчу — 1:0 на користь москвичів.

«Парма» (Італія) — «Атлетіко» (Мадрид, Іспанія). 0:1 (перший матч — 2:1). Таким чином, у фіналі, що пройде на стадіоні «Уемблі» в Лондоні, зустрінуться «Антверпен» і «Парма».

Реалії

«ЗОЛОТА ЗІРКА» ДО ГЕРОЇВ НЕ ДІЙШЛА

Радісна звістка надійшла днями у Виноградів: місцевому заводу пластмасових сантехнічних виробів присуджено «Європейську Золоту Зірку» — за винятковість у галузі корпоративного іміджу та якості продукції.

Високу нагороду мали вручити директору заводу на 18 з'їзді лауреатів, що проходив у Мадриді. Але Юліус Краснай її так і не одержав: колектив не має валюти, аби оплатити закордонне відрядження. Отож «Золоту Зірку» доведеться пересилати поштою... Між іншим, ця висока відзнака визнається у 83 країнах світу.

Микола ГОРВАТ.

Закарпатська область.

Коротко

ПОДАРУНОК КНЯЗЯ СТАРИЦЬКОГО

20 тисяч книг англійською, німецькою, китайською, єврейською, слов'янськими мовами та унікальну колекцію марок передав минулого тижня Києво-Могилянській академії князь Володимир Старицький з Мюнхена.

З відродженням першого в Східній Європі вищого навчального закладу відновилася й давня його традиція — робити подарунки бібліотеці університету. Першим презентував свою колекцію літератури з мовознавства і літературознавства ректор Києво-Могилянської академії В'ячеслав Брюховецький. За рік наукова бібліотека зібрала понад 60 тисяч книг, більшість з яких — подарунки українських та зарубіжних організацій і окремих добродіїв.

Олена ГАНЦЯК-ВЛАД.

РОСІЙСЬКА РУЛЕТКА: що вирішить референдум?

Напередодні

Тож чим ближче година «Ч», тим більше неясності й запитань. Ще й тому, бо немає поки що в Росії політичних партій, які чітко сформувалися. Нормального, а не революційного типу.

Конструктивної програми в «Гражданского союза» як не було, так і немає. Її все Вольський обіцяв, тепер — Липицький. Про всіляких там павлово-бабуріно-астаф'євих взагалі годі й казати. Вони соціальне замовлення поважних хлопців виконують. Тих, що за лаштунками стоять і за ниточки смикають. А самих до влади всерйоз допусти — розпочнуть «нову світову революцію».

Що ж у такій ситуації для нашої незалежності України краще? Немає альтернативи — продовження президентства Єльцина та його команди. Адже саме Борис Миколайович з його непослідовністю і помилками (хто ж їх не припускається в такий смутний час!) і є реальним центристом. Навіть певним балансом між різними, навіть радикальними таборами, готовими перегризти горлянки подібним до себе, а заразом і мільйонам співвітчизників, вкинути їх у вир, може, найстрашнішої в історії людства громадянської війни. Всі ці дилетанти від політики, які думають про себе, що вони — рятівники Вітчизни, нічого розумного не запропонували й запропонувати не можуть.

У тому ж, що реформи (причому, кардинальні) потрібні, впевнені всі прагматично мислячі політики. І тільки не треба клеїти ярликів. «Партократи» такі ж різні, як і «демократи» (згадаймо тутешнього Астаф'єва та й наших декотрих). Не знаю інших варіантів у радкраїні, щоб мислячий честолюбивий і розумний індивід міг зробити кар'єру, інакше як через КПРС. І певна: мало хто з політиків 80-х вірив у солоденькі баєчки про комуністичний рай, який, за класиками, давно мав би настати, та все відкладався до наступного партз'їзду. Останнє покоління кремлівських маразматиків, діючи за формулою «після нас — хоч потоп», вичавило з бідолашної Росії, та не лише з неї, все і навіть трішечки більше. Дешеві нафтодолари дали можливість народові не жити нормально, а перебувати у невіданні: до краю якої велетенської безодні його ведуть і привели, і скинули. Тепер треба якось видряпуватися. Цим і пояснюється, що багато хто з поважних політиків у Федерації, хоч і критикує курс Єльцина і його самого, поки що не бачить йому альтернативи.

Та що ж усе-таки буде, якщо до урн для голосування не прийде необхідна кількість громадян або якщо Єльцин не набере стільки голосів, скільки звелів йому з'їзд (до речі, з порушенням закону звелів)? По-перше, люди з президентського оточення переконані: відсоткові пропорції будуть на користь Бориса Миколайовича і проти депутатів. А це вже теж аргумент для рішучих дій з боку Президента. А, по-друге, сам Борис Миколайович чітко висловився щодо підбиття підсумків під час зустрічі з редакторами головних російських засобів масової інформації. До речі, пан Логунов, який очолює прохасбулатовську «Российскую газету» на збори запрошений не був. Єльцин сказав, що не має наміру судитися із з'їздом з цього приводу, а тільки надіслав повідомлення до Конституційного суду, що рішення протизаконне.

І все-таки ситуація може повернутися так, що восени будуть призначені нові вибори як Президента, так і депутатів. Однак так далеко прогнозувати нині мало хто візьметься. Тут, у Росії, всього чого завгодно чекати можна. Єльцин з'їзд розігнати готовий, коли відчує, що немає загрози для кривавих баталій на просторах Росії. Він і вибори оголосити готовий будь-коли — хай тільки з'їзд наважиться завадити. І на своє президентське опитування піти може. Мовляв, ви — громадяни Федерації — за розгін з'їзду? А хто нині проти, багато? Одне складно уявити, як у разі відставки Єльцина правитиме Росією Руцькой. Якщо, будучи віце-президентом, він заявляє в Криму, що це російська територія, не добалакається він, ставши в. о. Президента до того, що Київ — район Москви? Як знати, Олександр Володимирович непередбачуваний.

Лілія ГЕОРГІЄВА.

Москва.

(Закінчення. Початок у номері за 23 квітня).

Колаж Володимира КИСЕЛЬОВА.

ПОШТОВХ ДО ДОБРОСУСІДСТВА

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

в'ї. Одне з найважливіших питань, яке сторони обговорили під час зустрічі, — підтримка національних меншин: української в Молдові та молдовської в Україні.

П. Лучінскі запропонував організувати зустріч представників Києва, Кишинева і Тирасполя, щоб дати поштовх розв'язанню наявних проблем. З української сторони ідею було підтримано.

Наприкінці переговорів визначилися основні напрямки розвитку міжпарламентського діалогу.

Уранці наступного дня молдовські парламентарії зустрілися з представниками постійних комісій Верховної Ради. Обговорювалося широке коло питань, зокрема про необхідність суворого пропускного режиму на україно-молдовському кордоні. Зазначалося, що такий режим потрібний, щоб припинити потоки зброї з Придністров'я в Україну і навпаки.

Питанням економічного співробітництва була присвячена бесіда членів молдовської делегації з Прем'єр-міністром України Л. Кучмою.

У другій половині дня делегацію прийняв Президент України Л. Кравчук.

Олексій ЄВСІКОВ.

Співробітництво

З НОВОСІЛЛЯМ!

Угорщина одна з перших країн, яка визнала незалежну Україну і розгорнула з нею торговельно-економічне та науково-технічне співробітництво. Це й не дивно: ми — найближчі сусіди. Торговий радник Посольства Угорської республіки в Україні Тамаш Беркі наочно відчув, як за останні роки зросла увага ділових людей до нашої країни. Це підтверджується і недавно оголошеними статистичними даними угорської митної служби: товарообіг склав 350 мільйонів американських доларів. З них 200 мільйонів — експорт, 150 — імпорт. Якщо у 1989 році в Україні працювало лише 8 працівників угорських підприємств, то наприкінці минулого року вже 22.

Одне заважало роботі торговельного представництва сусідньої держави — відсутність приміщення. Тамаш Беркі пройшов зі своїми співробітниками, кількість яких постійно зростає, через масу поневірянь і перепон. І нарешті на вулиці Стрілецькій, 16 було виділено чудове приміщення, яке після ремонту зайняли співробітники Бюро Торгового радника Посольства Угорщини.

Урочисте відкриття Бюро відбулося під час візиту до Києва міністра міжнародних економічних зв'язків Угорщини доктора Бели Кадара. У церемонії відкриття взяли участь Посол Угорщини в Україні Іштван Варга і міністр зовнішньоекономічних зв'язків України Іван Герц. Після вітальних слів журналісти і бізнесмени оглянули робочі кабінети Бюро, оснащені сучасним угорським обладнанням. Тут відкрито інформаційний відділ, де угорські та українські бізнесмени можуть отримати інформацію про можливість майбутніх торгових зв'язків або доручити Бюро встановити необхідні контакти. Є тут і виставочний зал, в якому угорські підприємства демонструватимуть свою продукцію.

Отже, в угорсько-українському співробітництві після новосілля Бюро відкриваються нові перспективи.

А минулого четверга Тамаш Беркі зустрів важливий вантаж: з Угорщини надійшли дефіцитні ліки для людей, які постраждали внаслідок аварії на ЧАЕС. Вони будуть передані лікарням Києва, Житомира.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

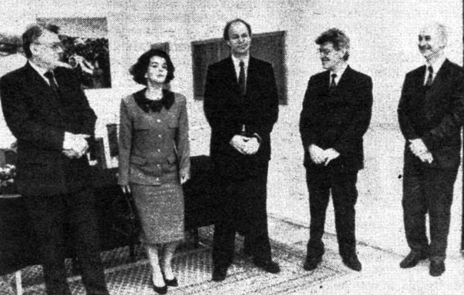

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Експрес-інформація

ПОЛІТИЧНЕ ВМОВЛЯННЯ ТРИВАЄ

«Голубі» каски домагатимуться, щоб мусульманські бійці залишили район міста Сребрениці»,— заявив командувач військ ООН у Боснії генерал Морійон. Він додав, що цей населений пункт був раніше демілітаризований, і перебування у ньому загонів мусульман може призвести лише до нових озброєних сутичок. Морійон сказав, що атаки сербів на Сребреницю малоймовірні, бо це означало б атаки на сили ООН, розташовані у місті, а отже, і на світову громадськість.

Водночас міжнародний посередник у врегулюванні югославського конфлікту лорд Оуен планує провести переговори з лідером боснійських сербів Караджичем і командувачем їхніх військ Младичем. Посланець вкотре спробує переконати їх прийняти відомий миротворчий план, який передбачає поділ Боснії на кілька автономних регіонів.

СЮРПРИЗ ВІД ПРЕЗИДЕНТА

Всупереч постанові російського парламенту Президент Росії Б. Єльцин підписав розпорядження, яким гарантовано конституційні права військовослужбовців на участь у майбутньому референдумі. Відповідно до цього документа, право голосу отримали й ті військові, котрі служать поза межами Російської Федерації. Б. Єльцин уже дав відповідні вказівки усім відповідним міністерствам Федерації. Розпорядження Президента стосується, зокрема, російських військовослужбовців у державах Прибалтики, Східній Німеччині, а також у Придністров'ї й Таджикистані.

ПРОКОНТРОЛЮЙТЕ ЗА ЄВРОПЕЙСЬКИМИ СТАНДАРТАМИ

З проханням направити спостерігачів на парламентські вибори, які мають відбутися у липні, звернулися до НБСЄ керівники Таджикистану. Про це повідомила міністр закордонних справ Швеції М. аф Углас після переговорів з таджикистанськими лідерами. Вона здійснює поїздку до Казахстану, Киргизстану, Узбекистану, Таджикистану й Туркменистану. М. аф Углас висловила сподівання, що відкриття таджикистанської місії при штаб-квартирі НБСЄ у Відні слугуватиме встановленню тісніших контактів між цією середньоазіатською республікою і згаданою міжнародною організацією.

ПЕРШИЙ НАСЛІДОК РЕФЕРЕНДУМУ

Прем'єр-міністр Італії Д. Амато офіційно подав у відставку, однак погодився залишитися на цьому ж посту, доки не буде знайдено заміни. Він заявив, що його відставка стала логічним наслідком нещодавнього національного референдуму, у перебігу якого виборці значною більшістю схвалили нову форму виборчої системи. Д. Амато знову повторив свій заклик покінчити з минулим і провести чистку в уряді.

МОЖЕ, АЛИМИ РОЗСУДЯТЬ

Засідання Ради алимів (старійшин) і найвпливовіших у Чечні ісламських теологів триває у Грозному. Його учасники повинні на основі шаріатських законів визначити: хто ж правий у протистоянні парламенту й Президента Д. Дудаєва. Напередодні Конституційний суд республіки постановив, що чеченський лідер, розігнавши парламент, порушив Конституцію Чечні. Однак це не сприяло розв'язанню політичної кризи. То, можливо, алими нарешті розсудять державних діячів.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

КОШТИ ДЛЯ РЕФОРМИ— НЕ В КИШЕНЯХ ІНВАЛІДІВ

26 квітня Спілка «Чорнобиль» України о 17 годині 30 хвилин планує провести всеукраїнський мітинг пам'яті і водночас висловити протест проти побудови держави за рахунок соціальних програм.

Як пояснив президент Спілки Юрій **АНДРЄЄВ**, не маючи єдиної програми виходу з кризи, Кабінет міністрів підміняє її окремими декретами. Вже було повідомлення про внесення урядом змін до «чорнобильського» закону, які значно обмежують пенсії інвалідів-чорнобильців.

Після цього в різних місцях ліквідатори провели голодовки (хоча Спілка принципово проти такого методу протесту), мітинги тощо. Відбулися зустрічі керівництва Спілки «Чорнобиль» і Фонду допомоги інвалідам Чорнобиля з урядовцями. Було з'ясовано, що декрет про внесення змін до закону таки не набув чинності.

Разом з «чорнобильськими» відомствами та міністерствами розроблено пропозиції, зокрема, щодо нарахування пенсій чорнобильцям таким чином, щоб не обмежувати їхні права і водночас запобігти зловживанням правами. Щоправда, випадки зловживань не такі вже й численні. Однак саме через них в суспільстві вже побутує думка про чорнобильців як про паразитуючих елементів.

Президент Українського національного фонду допомоги інвалідам Чорнобиля Юрій **БАГРОВ** додав, що суперечки між інвалідами-афганцями, чорнобильцями тощо лише на руку урядові. Тому, щоб уникнути конфронтації, вимоги чорнобильців мають бути зрозумілі в суспільстві. Інакше їх не вдасться реалізувати.

Ю. Багров на конкретному прикладі розповів про «механізм» отримання пенсії у розмірі понад півмільйона. Ці пенсії нараховували, виходячи з зарплати в комерційних підприємствах, а не на роботах з ліквідації наслідків аварії, що дозволено законом. Такі пенсії по суті не є чорнобильськими. Але урядові не можна шукати гроші в кишенях інвалідів.

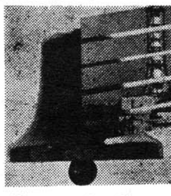
Спілка «Чорнобиль» України, захищаючи права потерпілих, не лише критикує, а й намагається підказати, де треба шукати кошти. Розроблено чимало цікавих пропозицій, які, певне, і урядові не слід відкидати. Вони стосуються і економіки, і енергетики, і ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС, і багато ще чого. Мабуть, це правильно. Адже стан постраждалих визначають не лише розміри пенсії та гуманітарної допомоги, а й багато інших чинників, що впливають на здоров'я та добробут суспільства.

Втім, і сьогоденні турботи постраждалих не залишаються поза увагою Спілки. Приміром, лише в день зустрічі з її керівництвом видано матеріальної допомоги на суму понад 400 тисяч карбованців. Скарги на те, що Спілка «Чорнобиль», мовляв, відмовляє в допомозі, Ю. Андреєв пояснив так: ми не подаємо і не подаватимемо допомоги забезпеченим інвалідам. А це саме такі скаржаться.

Щодо скандалу навколо гуманітарної допомоги з Німеччини, яку начебто розпродано за безцінок, Ю. Андреєв нагадав, що йдеться в основному про велику кількість армійського обмундирування. Не кожному воно потрібне, не було і коштів на його перевезення в Закарпаття. Частину одягу одержали Асоціації «Чорнобиль» з МВС та МО України, інші постраждалі, які його потребують.

Решту президія Спілки, а потім і конференція вирішили перетворити на благодійний фонд. Вже перераховано по одному мільйону карбованців і більше в області та відомчі об'єднання постраждалих. На коштах цього фонду будуватимуть санаторій у Трускавці, фізкультурно-оздоровчий комплекс у Києві. Сформовано також фонд екстреної соціальної допомоги — після пожеж, на отримання ліків, на оплату юридичної допомоги тощо. Подальше використання фондів відкрите для перевірок.

Щодо зловживань, то за зверненням з'їзду інвалідів-чорнобильців, на якому недавно проголошено створення ще одного Українського фонду інвалідів Чорнобиля, діяльність Спілки «Чорнобиль» України перевіряв відділ боротьби з організованою злочинністю Шевченківського РВВС Києва. Жодних порушень перевіряючі не виявили.

На каплиці, побудованій у Києві в пам'ять загиблих чорнобильців, днями відкрито меморіальну дошку. Ця каплиця — перша в духовному комплексі на честь 1000-ліття Хрещення Русі.

Дошку відкрив полковник Леонід Телятников. В пам'ять загиблих глава Української православної церкви (Московський патріарх) митрополит Володимир відслужив молебень.

ЗВЕРНЕННЯ ДЕПУТАТІВ

Напередодні сьомої річниці Чорнобильської катастрофи народні депутати України В. Будько, В. Рудик, В. Яценко звернулися з листом до Президента України, Голови Верховної Ради та Прем'єр-міністра, в якому говориться, що багато місцевих організацій не забезпечують реалізації чорнобильських законів. Зокрема, не виконують програми переселення людей із забруднених територій, незадовільно ведуть газифікацію та водопостачання, скорочують програму благоустрою забруднених населених пунктів, систему постачання в ці райони продуктів харчування. В той же час в урядових колах настирливо формується думка про скасування чорнобильських законів.

Народні депутати просять керівників держави вжити заходів, щоб забезпечити виконання чорнобильських законів у повному обсязі і не припустити ліквідації системи захисту населення.

До уваги уряду

ГРАБУЮТЬ ДІТЕЙ

Тільки рішуче втручання уряду може зупинити пограбування дітей, котрі уражені наслідками Чорнобильської катастрофи

Лише кілька місяців щасливо проіснував Республіканський регіональний консультативно - діагностичний центр матері і дитини, який розмістився у новітній, прекрасній будівлі колишньої другої поліклініки четвертого управління Міністерства охорони здоров'я.

Сучасний, можна сказати, фешенебельний будинок одразу ж привернув увагу багатьох комерційних структур, до яких чомусь з особливою любов'ю і прихильністю ставиться найвище керівництво Міністерства охорони здоров'я.

Дедалі більше потіснюючи дітей, медичний заклад окуповують «Укркультурсервіс», «Остеосинтез», «Гомеопати», «Союз Чорнобиль» та інші. Не окремі кімнати — по півповерху відбирають окремі з них у хворих дітей.

І ось нова тривога. Міністерство, заспокоюючи людей і заявляючи, що воно збереже лікувальний Центр, тим часом готує документи про його ліквідацію. І вже ходоки від Академії медичних наук і фірми «Дженерал моторс» хазяями походжають поверхами цього закладу, прикидуючи, як найзручніше розміститися в його приміщеннях.

Ситуація серйозна. І якщо уряд не скаже свого рішучого «ні» чиновникам від охорони здоров'я, діти, серед яких основна частина проживає в районах, що зазнали лиха від Чорнобильської атомної, опиняться на вулиці.

Редакція продовжує журналістське розслідування цих фактів.

ТУПИК У ЧЕТВЕРТІЙ ЗОНІ,

або Дезактивація на кінчику пера

Нещодавно Мінчорнобиль оцінив, на скільки зменшаться чорнобильські зони радіоактивного забруднення, якщо їхні межі визначати за новим критерієм. Щоправда, новий він тільки для четвертої зони — зони посиленого радіоекологічного контролю.

А вся новизна в тому, що зони вирішили визначати не за щільністю радіоактивного забруднення грунту, а за можливою дозою опромінення жителів. Це цілком логічно. Адже за однакового забруднення земель опромінення може бути різним через різний вміст радіоактивності в овочах, молоці тощо, залежно від різних властивостей грунтів.

Отже, що ж станеться з четвертою зоною?

Якщо сьогодні в ній живуть понад 1,7 мільйона чоловік, то залишається менше 600 тисяч. Тобто дві третини «опиняться» на чистій землі. Щодо кількості населених пунктів, то майже половина з них «вийде» із зони.

Скорочення четвертої зони було б ще більшим, якби торік від «унікальної» української методики визначення забруднення грунту не перейшли до загальноприйнятої в інших країнах.

Фахівці з Мінчорнобиля пояснили, що четверта зона і взагалі забруднена територія починається там, де людина понад доаварійне опромінення може отримати ще 0,05 бер за рік. При розрахунках можливої дози враховують збіг найнесприятливіших умов проживання. Тож і виходить, що справжня доза опромінення принаймні втроє (а інколи — вдесятеро) менша за розраховану. Проте саме розрахунки визначають, забруднена земля чи ні. Така перестраховка, певне, не завадить.

Оцінку скорочення зони Мінчорнобиль виконав на завдання уряду. Що далі? Чи наважиться уряд за її результатами переглянути розміри чорнобильських плям на карті України? Якщо так, то слід згадати, що закони не мають зворотної дії. Адже і старі, і нові методики і критерії щодо визначення зон вводили законодавчо. Зраптовим «очищенням» величезних територій пов'язані ще й складні морально-психологічні проблеми. Однак пільгове життя на чистих землях за нашої структури теж аморальне...

Дехто вважає, що ситуація зайшла у безвихідь.

Переселення

ВІД ЦЕЗІЮ ДО РАДОНУ

Чи завжди люди, переселяючись із забруднених територій, потрапляють на чисті? За термінових переселень 1986 року траплялося, що нові місця інколи справді були не найчистішими.

Але переселення триває досі. Тож, чи вдасться надалі уникнути таких «негараздів»?

В Українському науковому центрі радіаційної медицини (УНЦРМ) вивчили дози опромінення населення в місцях, де нині живуть і житимуть переселенці — загалом 74 населених пункти. І що ж? Лише в одному випадку — при переселенні з Народицького району Житомирщини в Рожищенський район Волинської області — можна казати про очевидну користь зміни місця проживання, тобто про «економію» дози.

В інших «чистих» місцях з такою ж упевненістю про це говорити не доводиться. І справа не в чорнобильських Кюрі, а в підвищеному вмісті природних радіаційних речовин, здебільшого радону, у грунті. Через нього доза опромінення людей сягає такого рівня, що «чисті» місця часом можна віднести до четвертої або навіть третьої зон радіаційного забруднення.

А в Херсонській області, куди людей переселяють з Народицького району, за рахунок радону, як стверджує І. Лось із відділу дозиметрії УНЦРМ, ризик виникнення негативних наслідків опромінення у переселенців може збільшитися в п'ятнадцять разів.

Уперше на таку ситуацію звернули увагу фахівці з УНЦРМ, коли дізналися про переселення з Народицького району в Брусилівський, що на Житомирщині. І вдарили на сполох. Адже відомо, що в Брусилівському районі кристалічні масиви залягають досить неглибоко. Але рішення про переселення були вже прийняті раніше.

Чому ж «підступна» дія радону стала несподіваною? Важко сказати, бо фахівцям добре відомо, що Україна за вмістом цього елемента в грунтах посідає четверте місце в світі після Фінляндії, Швеції та Іспанії. І недарма у будівельників існує державний стандарт, за яким жоден будинок не може бути зданий без перевірки на вміст радону в помешканнях. Цього стандарту додержують в Києві, та чи додержують, здаючи будинки для переселенців?

Мабуть, ні. Інакше тепер, коли багато будинків уже заселено, не постало б питання про проектування для переселенців радонозахищених помешкань. Уже є креслення. Треба ще спорудити дослідний зразок і провести випробування. А також переорієнтувати будівельників. І збудувати тисячі нових будинків для переселенців. Не можна забувати й про тих, хто вже дихає радоном у звичайних будинках. Ото й усі проблеми, що їх додав радон. Та чи він лише?

Сторінку підготував Олексій БРЕУС.

Можно ли выучить английский дома ?

Это уже сделали более 200 тысяч студентов Европейской школы корреспондентского обучения.

❑ **ЕВРОПЕЙСКАЯ ШКОЛА КОРРЕСПОНДЕНТСКОГО ОБУЧЕНИЯ**, ОСНОВАННАЯ ГОЛЛАНДСКОЙ КОМПАНИЕЙ "CHARKOW BENEER B.V.", ЯВЛЯЕТСЯ САМЫМ БОЛЬШИМ ИНСТИТУТОМ КОРРЕСПОНДЕНТСКИХ КУРСОВ В ЕВРОПЕ. В сфере оказания услуг и их количестве она не имеет себе равных. Не удивительно, что 97% студентов последовательно продолжают изучение языка, ведь современный результативный метод обучения разговорному английскому основывается на 50-летнем опыте обучения языкам в Западной Европе.

❑ ЗАНЯТИЯ АНГЛИЙСКИМ ПОТРЕБУЮТ ОТ ВАС ВСЕГО ЛИШЬ 15 МИНУТ ЕЖЕДНЕВНО. Обучаясь на живых примерах, по оригинальной методике, которая не представляет трудности ни для молодёжи, ни для людей старшего возраста, уже через несколько месяцев Вы сможете вести несложный диалог по-английски.

❑ ПОСЛЕ БЕСПЛАТНОГО УРОКА МЫ ПРЕДЛАГАЕМ ВАМ ПЕРВЫЙ МЕСЯЦ ОБУЧЕНИЯ ЗА ПОЛЦЕНЫ. Это даёт Вам возможность познакомиться с методами работы под руководством Вашего постоянного преподавателя и убедиться как в качестве уроков и кассет с произношением, так и в высоком уровне нашего сервиса по обеспечению Вас всем необходимым для учебы.

❑ КАЖДЫЙ СТУДЕНТ ШКОЛЫ ИМЕЕТ СВОЕГО ЛИЧНОГО ПРЕПОДАВАТЕЛЯ. Выбор преподавателей осуществляется по строгим критериям. Их опыт и знания являются гарантией оптимальной помощи Вам во время учёбы, а замечания и исправления, сделанные в Ваших домашних работах, помогут обрести уверенность, что Вы на правильном пути.

❑ УРОКИ СОДЕРЖАТ ВЕСЬ МАТЕРИАЛ, НЕОБХОДИМЫЙ ДЛЯ ОБУЧЕНИЯ. Мы избавим Вас от необходимости покупать дополнительные учебники, книги или кассеты. Журнал **ЕШКО**, другие методические рекомендации, а также чистые кассеты для отработки собственного произношения Вы получите бесплатно.

❑ ПО ЖЕЛАНИЮ ВЫ МОЖЕТЕ ПРЕРВАТЬ ОБУЧЕНИЕ НА ВРЕМЯ ИЛИ НАСОВСЕМ. Во время пробного месяца Вы сможете это сделать без финансовых потерь, а после его окончания вступает в силу дополнительный трёхмесячный срок обязательной оплаты, во время которого мы высылаем Вам свои материалы.

❑ ПОСЛЕ ЗАВЕРШЕНИЯ ОБУЧЕНИЯ НА КУРСЕ ВЫ ПОЛУЧИТЕ ЦЕННОЕ СВИДЕТЕЛЬСТВО ОБ ОКОНЧАНИИ **ЕШКО**, которая во многих странах Европы признана первой, лучшей и крупнейшей школой корреспондентского обучения.

❑ НЕ УПУСТИТЕ ЭТОТ ШАНС! ЗАПОЛНИТЕ ПРИЛАГАЕМЫЙ КУПОН! Вы получите бесплатно пробный урок, познакомитесь с современным методом овладения английским языком дома. Вам не нужно будет уделять изучению языка постоянные учебные часы. Наш метод позволит Вам выбирать время по своему усмотрению и успешно овладевать языком под руководством преподавателя, который уделит Вам всё своё внимание, помогая советами и рекомендациями.

❑ ЦЕНА ОБУЧЕНИЯ ЯЗЫКУ ДОСТУПНА И СОСТАВЛЯЕТ 1200 крб. В МЕСЯЦ. При нормальном темпе обучения курс рассчитан на 16 месяцев. Есть также возможность заказать кассеты с записями произношения, относящиеся к курсу.

КУПОН НА БЕСПЛАТНЫЙ ПРОБНЫЙ УРОК

Прошу выслать мне бесплатный пробный урок курса:
"Английский для начинающих"

☐ на русском языке ☐ на украинском языке

Почтовый индекс:..
Город (село), область....................................
Улица...
№ дома и квартиры...
Имя и фамилия:..

Купон просим выслать по адресу:
310022, Харьков, а/я 248 Европейская Школа Корреспондентского Обучения

5

СТРАХОВАЯ КОМПАНИЯ «ХАРЬКОВ»

АВІАЦІЯ І КОСМОС. ВИРОБНИЦТВО, ПОЛЬОТИ, ОБСЛУГОВУВАННЯ

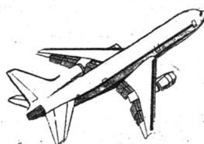
АТ «Страхова компанія «Харків» спільно з англійським авіаційним страховим товариством «Sedgwick» —

здійснює страхування всіх типів,
«Sedgwick» — це:

більш як 50 років в авіаційному і космічному страхуванні;

розміщення вашого ризику безпосередньо на англійському страховому ринку;

робота без посередників з урахуванням особливостей кожного клієнта.

ТЕЛЕФОНУЙТЕ І ПЕРЕКОНАЄТЕСЯ В ЦЬОМУ САМІ!

Телефони у Харкові:
(0572) 22-60-38
20-67-79
20-67-02

Вы заинтересованы в обеспеченном будущем?

СТРАХОВОЕ ОБЩЕСТВО САЛАМАНДРА

СТРАХОВОЕ АКЦИОНЕРНОЕ ОБЩЕСТВО "САЛАМАНДРА"

предлагает:

ВАМ — страхование дополнительной пенсии.
Это означает:
- в зависимости от суммы и срока страхования выплаты могут составить 3.5 млн.крб.;
- возмещение в случае инвалидности и смерти;
- пособие на оздоровление и оплату медицинских расходов;
- беспроцентный кредит.

ВАШИМ ДЕТЯМ — накопительное страхование к 18-летию.
Это означает:
- ежегодное начисление процентов на внесенную сумму;
- возмещение стойкой утраты общей трудоспособности детей и подростков;
- пособие на оздоровление и оплату медицинских расходов;
- ежегодное тестирование с целью оценки состояния здоровья и определения профессиональной ориентации детей и подростков.

Кроме этого, САО "Саламандра" представляет застрахованным не менее трех лет подросткам возможность:
- с 13 лет участвовать в страховом бизнесе в качестве представителя фирмы;
- с 18 лет открыть собственное дело.

Адрес : г.Харьков, ГСП, пл.Советской Украины, 1, Дворец Труда, 6-й подъезд, 3-й этаж.
тел. 21-19-38, 21-19-36, 2018-75

ДОПОЛНИТЕЛЬНУЮ ИНФОРМАЦИЮ МОЖНО ПОЛУЧИТЬ ПО ТЕЛЕФОНАМ:

1. г.Киев	(044) 290-49-77	19. Первомайск (Луганская обл.)	(06455) 3-36-52
2. г.Винница	(04322) 7-70-84	20. г.Полтава	(05322) 2-96-39
3. г.Горловка	(06242) 7-44-29	21. г.Свалява (Закарпатская обл.)	(2819) 2-22-35
4. г.Днепропетровск	(0562) 65-92-24	22. г.Севастополь	(0690) 41-25-30
5. г.Днепродзержинск	(05692) 3-32-13	23. г.Симферополь	(0652) 27-34-76
6. г.Донецк	(0622) 93-11-54	24. г.Ужгород	(03122) 3-30-71
7. г.Евпатория	(06569) 3-00-94	25. г.Феодосия	(06562) 3-02-37
8. г.Житомир	36-24-54	26. Харьков	(0572) 20-65-12, 20-19-36, 21-19-38, факс: 21-19-37
9. г.Запорожье	(0612) 34-21-22	27. г.Херсон	(0552) 6-36-47
10. г.Ивано-Франковск	(03422) 3-24-11	28. г.Хмельник (Винницкая обл.)	(043388) 25-13
11. г.Керчь	(06561) 2-03-07	29. г.Хмельницкий	(03822) 9-13-37
12. г.Кировоград	(0522) 55-33-14	30. г.Черкассы	(0472) 63-01-09
13. г.Красноармейск (Донецкая обл.)	(06239) 2-03-53	31. г.Чернигов	(04622) 13-55-58
14. г.Красноперекопск	(06565) 2-12-35	32. г.Ялта	(0654) 32-88-83
15. г.Кривой-Рог	(0564) 26-60-22		
16. г.Луганск	(0642) 53-15-37		
17. г.Николаев	(0512) 37-23-38		
18. г.Одесса	(0482) 28-86-86		

«Усім постам ДАІ, усім автопатрулям, усім... усім»

— Активізувати пошук викрадених машин: «ВАЗ-2706», білого кольору, номерний знак..; «Волга 2402», чорного кольору, номерний знак... — летіли в ефір слова чергового ДАІ міста Києва.

Ситуація, що повторюється, на жаль, щодня. Так скільки ж легкових машин викрадається у нас і чи вдається працівникам міліції хоч якось навести тут порядок! — запитав я заступника начальника управління ДАІ Києва, начальника дорожньо-патрульної служби В. РАЗВАДОВСЬКОГО.

— Минулого року,— сказав на це Віктор Йосипович, — за два перших місяці було викрадено 73 легкових автомобілі, нині — 55. Хочеться вірити, що ця деяка тенденція до скорочення кількості угонів і далі триватиме. Однак ми не повинні думати, що вже добилися якихось добрих результатів у цій справі. Адже й досі у нас щодоби викрадається 4—5 автомашин. А коли додати до цього інші угони, що здійснюються в нашій державі і так чи інакше проходять через Київ і фіксуються черговою частиною міста, то ми маємо справу з 10—12 угонами транспортних засобів.

Поряд з цим стали діяти більш рішуче працівники міліції, які не зупиняються навіть перед застосуванням зброї, коли водії не виконують їхніх вимог зупинитися, або ж такого засобу, як «їжак». Буквально кілька днів тому цим пристроєм було зупинено іномарку, яка мчалася в бік Броварів, ігноруючи вимоги автоінспекторів. В машині сиділи чотири молодики, які були геть п'яні, в тім числі і водій.

Кожна операція під назвою «Нічне місто», як правило, дає можливість виявити 2—3 автомобілі, що викрадені.

— А які в нас, Вікторе Йосиповичу, найбільш «урожайні», якщо можна вжити таке слово, райони по викраденню автомашин?

— Щонайперше ті, де не дбають про нормальне освітлення вулиць, наприклад, Ватутінський, Харківський райони, масив Теремки та інші. Стоянок там не вистачає, люди змушені лишати машини на вулицях, фактично в темряві, а це для злодіїв — рай. Ми звертались і нині постійно звертаємось до міських властей, щоб краще освітлювали вулиці, створювали організовані стоянки, де чергували б самі власники машин. А районні підрозділи ДАІ завжди готові відгукнутися на прохання автомобілістів допомогти охороняти такі стоянки.

Багато клопотів маємо з водіями, які тікають з місць скоєння дорожньо-транспортних пригод. Адже саме через такі правопорушення минулого року ми недорахувалися 150 людських життів. Водій, що збив людину і тікає, як правило, п'яний. Бо він знає, що коли медична експертиза підтвердить сп'яніння, покарання буде куди суворішим, ніж за те, що він просто втече з місця події. Такі випадки дуже складні для працівників міліції, оскільки п'яний водій не реагує ні на які попередження і вимоги, прагнучи будь-що втекти від переслідування. В січні цього року тільки протягом однієї ночі виникли три подібні ситуації.

У цій справі нашими помічниками мають бути працівники кооперативних стоянок, які зобов'язані обстежити кожну машину, що від'їжджає, і при виявленні пошкоджень повідомити ДАІ. На жаль, і тут часто нехтують елементарними вимогами. Хотілося б назвати ще два номери телефонів, куди мешканці Києва можуть зателефонувати на випадок підозрілих ситуацій. Це 446-68-17, 441-01-11.

У нас досить різних протиугонних систем. Навіть найпростіші з них ускладнюють дії злочинців, оскільки всі їхні плани розраховані на раптовість. Скажімо, злодії лише за одну хвилину відкривають двері автомобіля і ще за хвилину-дві від'їжджають зі стоянки. Коли ж трапляються якісь серйозні перешкоди, пов'язані з дією протиугонних пристроїв, майже завжди злочинці відмовляються від своїх намірів. Отож я дуже рекомендував би всім, хто має машини, ставити хоча б найпростіші охоронні пристрої. Як і болти з «секретом», що надто утруднюють викрадання коліс.

— Але ж є «професіонали», яким усі ці пристрої — не перешкода для зловмисних намірів.

— Є. Однак коли автомашини не залишають напризволяще та ще й обладнують їх спеціальним захистом, і «професіоналу» не так просто їх здобути. Чому б, скажімо, біля будинків, у дворах, де скупчуються десятки машин, не організувати нічне чергування власників? Кажу ж, що міліція таким людям завжди допоможе. А це надійний спосіб уберегти своїх металевих друзів від викрадення. Злодії завжди подовгу вивчають, де і як стоять машини, придивляються, як вони охороняються. Тому б мешканцям будинків не повідомити міліцію, коли вони помічають у дворі підозрілі, як правило, без номерних знаків автомашини, чужих людей, що вештаються між рядами припаркованих легковиків? Зі злом потрібно боротися всім миром, тільки так можна його подолати.

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.

ВПЕРШЕ В УКРАЇНІ!

Міністерство зовнішніх економічних зв'язків України проводить на Українській фондовій біржі перші аукціонні продажи квот на експорт товарів.

Міністерство зовнішніх економічних зв'язків України повідомляє, що аукціонний продаж експортних квот відбудеться 28 квітня 1993 р. об 11 годині у приміщенні Української фондової біржі за адресою: м. Київ, Рильський пров., 10.

Для продажу пропонується:

Перелік лотів, запропонований на аукціонний продаж

	Найменування товару	Код за ТН ЗЕД	Одиниця виміру	Кількість товару в лоті	Кількість лотів (шт.)	Стартова ціна лоту (долари США)
1.	Цемент	25.23	т	5.000	10	75.000
2.	Руди і концентрати залізні	26.01	т	10.000	10	90.000
3.	Труби великих і малих діаметрів зварні	73.04—73.06	т	500	40	63.000
4.	Чавун переробний	72.01	т	5.000	10	195.000
5.	Прокат чорних металів					
5.1.	Арматурна сталь	72.13—72.14	т	5.000	6	405.000
5.2.	Прокат гарячокатаний листовий	72.08	т	2.000	5	192.000
5.3.	Прокат холоднокатаний листовий	72.09	т	2.000	5	210.000
6.	Дріт сталевий	72.17	т	1.000	10	78.000
7.	Двоокис титану	32.06	т	200	5	300.000
8.	Аміак у водному розчині	28.14	т	1.000	10	45.000
9.	Кислота сірчана та олеум	28.07	т	500	60	15.000

Примітка: вартість лотів сплачується у карбованцях за поточним курсом Національного банку України на день проведення аукціону.

Для участі в аукціонному продажу учасники подають такі документи:

1. Свідоцтво про реєстрацію підприємства.
2. Довідку органу місцевого самоврядування, на території якого розташоване підприємство, з зазначенням рахунку місцевого бюджету, на який будуть зараховуватися кошти від продажу експортних квот.
3. Заявку встановленої форми.
4. Копію платіжного доручення про сплату збору за участь у аукціоні в розмірі 5.000 (п'ять тисяч) крб. на рахунок УФБ в АБ «Ліга». Р/р 800161707 в Управлінні Національного Банку України по Києву та Київській області, МФО 321024, або готівкою в касу біржі.

Особи, які представляють на аукціоні підприємства, повинні мати при собі доручення на участь та на право підпису відповідних документів, а також чекову книжку та печатку підприємства.

Довідки за телефоном: 228-00-16 (дод. 3-05), кімн. № 203 (II поверх).

ГОЛОС України

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ з 1 січня 1991 року.

Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в. о. заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

С. ПОРАДЮК (в. о. відповідального секретаря).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-89-61; 441-89-46; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.

⊙ Рукописів не повертаємо.

⊙ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

☆ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

☆ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Індекс 60955.

Загальний тираж 818583

Комбінат друку видавництва «Преса України».

252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

1 2 3 4 5 6 7 8 9

Зам. 0311074.